

Jubileumdienst 10 november 2019

Ds. Bert Wijchers

Thema: 'Elim 50 jaar: als weg en als bron'

In een korte overweging wil ik graag stilstaan bij de kracht en het wonder van Elim

Je komt in de verleiding om te wijzen op het verhaal waaraan de gemeente haar naam dankt. Het verhaal van de tocht van Israël vanuit Mara waar woorden als ziek, vergiftiging en ellende en dood bij horen naar Elim; 12 bronnen en beschutting van bomen waar woorden als rust, ontspanning toekomst voorhanden zijn.

Toch heb ik voor vandaag andere keuzes gemaakt. Dat komt vanwege een liedje dat maar niet uit mijn hoofd wilde de afgelopen tijd; Het is van de Eagles en we gaan het in de top 2000 vast weer hoog genoteerd voorbij horen komen. Ik bedoel het lied "Hotel California". Daar zit een regeltje in.

You can check out any time, but you can never leave. Uitchecken kan, maar vertrekken is geen optie. Dan zit je in een psychedelische nachtmerrie en dat zal dit liedje ook hebben voortgebracht.

Denkend aan Elim, maar vooral terugkijkend naar al die ontmoetingen in het pastoraat en die prachtige volle zaal van nu kom ik op een hertaling van deze regel en dan wordt het: you can check out any time but you have never left

Je mag gaan wanneer je wilt, maar weet dat je ons nooit verliest.

Elim staat voor mij voor een bijzondere kwaliteit van gastvrijheid en een cultuur van elkaar niet de maat nemen, en vooral blij zijn met wat er te ontvangen is. Ik weet ook van andere verhalen, maar voor mij is Elim precies dát. Een plek om welkom te zijn op ieder moment dat het je lukt om langs te komen. En een warme uitnodiging om mee te doen en je niet tweederangs te voelen. Je kunt hier niet "verachten in de genade", een zinnetje uit mijn jeugd waarin gemeenteleden elkaar aanspraken na een periode van afwezigheid. "We hebben je gemist en waren bezorgd". Aan me hoela, want niks van gemerkt. In Elim voelt het voor mij anders. Onvoorwaardelijk welkom. Samen zoeken naar de liefde die zichzelf niet zoekt.

Een thuis vinden waarin je makkelijk binnenloopt maar niet opgesloten raakt, waar de muren ramen hebben om zicht op buiten te houden en even naar buiten te sjouwen als je dat nodig hebt.

Het zit in dit kunstwerkje. Ik heb het gekregen van diezelfde dame van dat Mozaiekje weet u nog.

In een onbewaakt ogenblik zei ik dat het erg mooi vond. Toen kreeg ik het mee...

Maar vandaag krijgt het betekenis.

Het verbeeldt mijn beeld van Elim

Maar wat maakt dit huis nou tot een thuis?

Dat wordt voor mij duidelijk in dat bijzondere verhaal van de vijf broden en twee vissen.

Het is verfilmd in het verhaal van het leven van Jezus.

Daar gebeurt precies wat het verhaal haar kracht ontnemt.

Er wordt getoverd en dat is nou typisch iets dat God nooit doet.

Een kind (en bedenk even dat dit een hele krachtige opening is van het verhaal. Kinderen hebben nul en generlei waarde in de samenleving van Jezus. Het kind hoort tot de categorie van onbeduidend present.) uitgerekend een kind levert de boodschappen voor het gezin waar hij bij hoort aan. Net als in talloze andere verhalen zijn het degenen van wie niemand iets verwacht degenen die door God zijn uitverkoren om tekenen van het Koninkrijk op te richten. Jezus begint de breken en houdt niet weer op. De vijf broden leveren zoveel brokken op dat iedereen verzadigd raakt en er desondanks nog eens twaalf korven overblijven. In absolute getallen klopt er geen snars van is het het minder dan een druppel op een gloeiende plaat, maar opnieuw blijkt "te weinig voor ons" overvloed voor God.

Het wordt steeds zichtbaar is dat wat aanzien ontbeert. Een kind, een herder of een hoer. Alleen daar waar de onmacht evident is, is er ruimte voor het mysterie. Dat mysterie - en voor mij is dat God de vader van Jezus Christus Kurios van deze gemeente - wordt zichtbaar in de geschiedenis en stemt tot dankbaarheid vandaag en tot vertrouwen voor morgen.

Gewoon omdat weinig bij God eenvoudigweg voor overvloed staat, voor een teveel inplaats van een tekort. Voor "kom zoals je bent en wees wie je altijd al was en nooit anders dan zo in beeld bent geweest".

Voel je thuis in het koninkrijk dat is en komt, omgeven van een trouw en een liefde die niet zichzelf zoekt, maar de ander in het licht zet en aanzien en waardigheid bezorgt. Omdat jij jij bent, kroon op de schepping gezien vanaf de schoot van je moeder en zo omgeven en een hand op je hoofd. Die kracht geeft moed voor stappen naar voren en wie mee wil doen is meer dan welkom. Er is altijd meer dan je denkt en zeker voldoende. Zo gaan we van hier als gezegende en dankbare mensen onbevreesd een toekomst tegemoet want zo zingen we en zo wensen we elkaar vandaag.

Ga met God en Hij zal met ons gaan. (en natuurlijk nemen we onszelf mee ☺)

amen